

РЕШЕНИЕ

№ 94

гр. София, 04.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 2 състав, в
публично заседание на 06.12.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Александра Ковачева, като разгледа дело номер **5025** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на Р. Л. К. от [населено място], [жк], [жилищен адрес] срещу с искане да бъде отменена като незаконосъобразна принудителна административна мярка по чл.54, ал.1, б.”б” от Наредбата за организация на движението на територията на Столична община (НОДТСО), разпоредена от старши инспектор П. З. от Столичен инспекторат (СИ) на Столична община (СО) на 24.04.2012г. по отношение на МПС с рег. [рег.номер на МПС] . Жалбоподателката твърди, че на 24.04.2012г. управлявания от нея автомобил рег. [рег.номер на МПС] бил паркиран на [улица]и [улица]в [населено място], на място, което не е обозначено като част от зелената система на СО, нито е покрито с трева или има обозначение за наличие на „градинка”. Поддържа, че мястото е ежедневно паркомясто на много автомобили и всъщност с налагането на ПАМ по отношение на нейния автомобил не се постига целта на закона да се опазват зелените площи. В уточняваща молба от 20.06.2012г. жалбоподателката поддържа, че избиравелното вдигане на леки автомобили показва непрофесионализъм и некоректно отношение към водачите на МПС, тъй като ежедневно на мястото, откъдето е репатриран автомобила й, паркират множество коли поради липса на знак или указателни табели, какво представлява това място. Жалбоподателката претендира съда да постанови решение, с което да отмени наложената й ПАМ „принудително преместване

на паркирано пътно превозно средство без знанието на неговия собственик” като незаконосъобразна.

Ответникът старши инспектор П. З. от Столичен инспекторат на Столична община оспорва жалбата. В съдебно заседание на 20.09.2012г. поддържа, че НОДТСО не съдържа изискване за обозначаване на терените – общинска собственост, респ. за поставяне на знаци.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

С докладна записка от 24.04.2012г., 12:25 часа, П. З. – служител на СИ на СО, разпоредил принудителното преместване на автомобил марка „П.” с рег. [рег.номер на МПС], паркиран на [улица]в градинката с [улица]в нарушение на чл.28, ал.1, т.7 от НОДТСО. На жалбоподателката бил съставен АУАН № 12-ЗС-575 от 24.04.2012г. за нарушение на чл.28, ал.1, т.7 от НОДТСО.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

По аргумент на чл.172, ал.1 ЗДвП принудителните административни мерки „принудително преместване на ППС без знанието на неговия собственик” може да се наложат и без да има издадена мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по ЗДвП. Обжалването на заповедите, с които се налагат ПАМ по чл.171 ЗДвП, се извършва по реда на АПК – чл.172, ал.4 ЗДвП. След като ПАМ “принудително преместване на паркирано ППС без знанието на неговия собственик” се прилага с фактически действия, съдът намира, че мярката има характер на индивидуален административен акт по смисъла на чл.21, ал.1 АПК - волеизявление на административен орган, изразено чрез действие, с което непосредствено се засягат права и законни интереси на определени лица, което подлежи на обжалване по реда на АПК. В случая ПАМ е наложена на 24.04.2012г., а жалбата е подадена на 27.04.2012г., поради което следва да се приеме, че жалбата е подадена в срока по чл.149, ал.1 АПК, от легитимирано лице по смисъла на чл.147, ал.1 вр. чл.15 АПК - лице, чиито права и законни интереси са накърнени от налагането на ПАМ и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима.

Съгласно чл.54, ал.1, б. «б» НОДТСО за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения могат да се прилагат следните принудителни административни мерки (ПАМ): преместване на паркирано пътно превозно средство без знанието на неговия собственик или на упълномощения от него водач, когато превозното средство е паркирано в нарушение на правилата за движение на места, обозначени с пътен знак, предупреждаващ за принудително преместване на паркирано превозно средство, както и когато създава опасност или прави невъзможно преминаването на другите участници в движението. Съгласно чл.54 от НОДТСО принудително преместените ППС се транспортират до специализирани паркинги на територията на Столична община. Контролът по спазването на правилата за паркиране, както и дейността по принудително преместване на неправилно паркирани ППС, може да се осъществява и от служби за контрол, определени с писмена заповед на кмета на Столична община, издадена на основание и в изпълнение на чл. 167 и следващите от

Закона за движението по пътищата (ЗДвП). Оперативната дейност по принудително преместване на ППС на територията на Столична община се организира и осъществява от общинското дружество [фирма], по ред и при условия определени със заповед на кмета на Столична община, издадена на основание и в изпълнение на чл. 167 ЗДвП. Съгласно чл.167, ал.2, т.1 от ЗДвП служби за контрол, определени от кметовете на общините контролират в населените места спазването на правилата за паркиране от водачите на ППС. Разпоредбата на чл.168, ал.1 ЗДвП урежда възможност длъжностни лица, определени от собствениците или администрацията, управляваща пътя, да преместват или да нареждат да бъде преместено паркирано ППС на отговорно пазене на предварително публично оповестено място без знанието на неговия собственик или на упълномощения от него водач. Разпоредбата на чл.168, ал.2 ЗДвП задължава органите, които извършват принудително преместване на ППС, да укажат предварително чрез съответните знаци местонахождението на преместеното пътно превозно средство.

Със заповед на кмета на СО № РД-09-631 от 13.04.2010г. служителите на СИ към СО са оправомощени да осъществяват контрол по спазване на разпоредбите, свързани с навлизане, спиране или паркиране на МПС в обектите на зелената система на СО съгласно Наредбата за изграждане, поддържане и опазване на зелената система на СО (НИПОЗССО) и НОДТСО. Със заповед на директора на СИ към СО №РД-09СИ-105 от 21.04.2010г. П. З. е определен за служител от СИ, който може да разпорежда принудително преместване на неправилно паркирани МПС. С оглед извършеното делегиране на правомощия с цитираните две заповеди, съдът приема, че оспорената ПАМ е наложена от компетентен административен орган.

Съдът намира за неоснователно възражението на ответника, че няма изискване за сигнализиране на наложената ПАМ с пътни знаци. Съгласно изричната разпоредба на чл.54, ал.1, б. «б» НОДТСО принудителното преместване може да се извършва от места, обозначени с пътен знак, предупреждаващ за принудително преместване на паркирано превозно средство. Разпоредбата на подзаконовия нормативен акт изрично препраща към Закона за движение по пътищата, който в нормата на чл.168, ал.2 ЗДвП също въвежда изискване за органите, които извършват принудително преместване на ППС, включително определени от собствениците на пътя (СО) да укажат предварително чрез съответните знаци местонахождението на преместеното ППС. Евентуална колизия между разпоредби на подзаконов нормативен акт (НИПОЗССО и НОДТСО) и ЗДвП следва да бъде разрешена съобразно чл.15, ал.3 от Закона за нормативните актове - ако постановление, правилник, наредба или инструкция противоречат на нормативен акт от по-висока степен, правораздавателните органи прилагат по-високия по степен акт.

Жалбоподателката е санкционирана за нарушение на забраната по чл.28, ал.1, т.7 от НОДТСО за движение, престой и паркиране на ППС върху тротоари, в паркове, градини, зелени площи, пешеходни подлези, детски и спортни площадки, територията на детски ясли, детски градини и училища. Изрично е посочено в АУАН№ 12-ЗС-575 от 24.04.2012г., че същата е паркирала на терен, който е част от зелената система на територията на СО. Съгласно чл.61, ал.1 ЗУТ в териториите на общините се устройват озеленени площи, обединени в зелена система. Основа на зелената система са озеленените площи, за широко обществено ползване,

предназначени за трайно задоволяване на обществени потребности от национално или общинско значение - паркове, градини, улично озеленяване (чл.61, ал.2 ЗУТ). Съгласно чл.16, ал.1 ЗУТ, чл.62, ал.1 ЗУТ и чл.9 от НИПОЗССО планирането и изграждането на обектите на социалната инфраструктура, вкл. публична собственост на озеленените площи, обединени в зелена система, се извършва с подробен устройствен план (ПУП). Ето защо доказването на нарушението – паркиране върху част от зелената система на СО, е свързано с представяне на извадка от ПУП относно мястото на нарушението. За доказване на това обстоятелство по делото с писмо на кмета на район «С.» - СО от 25.10.2012г. е представено копие от ПУП на м. «Г. М. – П. – Р.» относно терена между улиците «В. А.», «Д. Софиянец» и «П. шапка». Видно от приложеното извлечение от Частичен квартално застроителен план за кв.177, УПИ X, XI, XII, XIII, XIV и XV, м. «П. – Р.» теренът между между улиците «В. А.», «Д. Софиянец» и «П. шапка» е предвиден «за озеленяване». В съдебно заседание на 08.11.2012г. жалбоподателката не оспорва, че колата ѝ е била паркирана на ъгъла на парцел (УПИ) V на [улица]и [улица]. Отреждането на посочения УПИ V «за озеленяване» го характеризира като част от зелената система на СО, т.е. като терен, върху който е приложима забраната по чл.28, ал.1, т.7 от НОДТСО. Съставения на жалбоподателката официален по смисъла на чл.179, ал.1 ГПК документ АУАН№ 12-ЗС-575 от 24.04.2012г. и неоспорването от нейна страна на неблагоприятния факт относно местоположението на паркирания автомобил, съдът приема за безспорни доказателства, че на 24.04.2012г., около 12:30 часа жалбоподателката е била паркирала л.а. марка «П.» с ДК [рег.номер на МПС] на ъгъла на [улица]и [улица]върху терен, който е част от зелената система на СО като част от УПИ V, кв.177, м. «П. – Р.», който е отреден «за озеленяване».

Включването на даден терен в зелената система на СО не освобождава контролните органи, които контролират движението на територията на СО, от нормативните задължения по чл.54, ал.1, б. «б» от НОДТСО, респ. чл.168, ал.2 ЗДвП да обозначат местото с пътен знак, предупреждаващ за принудително преместване на паркирано превозно средство, респ. указващ местонахождението на преместеното ППС. Съобразно общото разпределение на доказателствената тежест в процеса по чл.170, ал.1 АПК ответникът следва да докаже горепосоченото обстоятелство, за което с определение в закрито заседание на 08.08.2012г. са му дадени указания. Ответникът не е ангажирал доказателства в тази насока. От снимковия материал, част от административната преписка, не се установява наличието на пътни знаци, положени в изпълнение на изискванията на чл.54, ал.1, б. «б» от НОДТСО и чл.168, ал.2 ЗДвП. На една от снимките личи, че в дъното на имота са разположени детски съоръжения (пързалка и беседка), но ясно личи липсата на указание за границите на имота. Лицата или администрацията, управляващи пътя, са длъжни да внедряват и поддържат технически средства и системи за регулиране и управление на движението (чл.170а, ал.1, т.2 ЗДвП). Спазването на правилата за движение несъмнено изисква регулирането им по законов начин - чрез знаци и указателни табели относно наличието на забрана, респ. указание за възможност от налагане на санкция. Доколкото се касае за административна принуда чрез налагане на ПАМ по смисъла на чл.22 и

чл.23 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН), съдът приема, че осъществяването на тази дейност следва да се извършва при стриктно спазване на изискванията на закона. Недопустимо е налагането на ПАМ да се извършва въз основа на предположения, че теренът е част от зелената система на СО, в каквато насока са твърденията на ответника в съдебно заседание на 20.09.2012г. В о.с.з. на 20.09.2012г. ответникът уточнява, че границите на градинката са установени чрез дървени колчета на ниво 80 см., които представляват ограда, но коли навлизат от [улица], поради което мястото представлява «утъпкана кал». Както вече се посочи, СО – като собственик на терена, безспорно не е длъжна да полага указателни табелки относно собствеността на терена, но е длъжна да положи знаци, указващи възможността за използване на административна принуда в случай на извършено административно нарушение. Спазването на административната забрана по чл.28, ал.1, т.7 от НОДТСО не може да бъде санкционирано въз основа на предположения (че имотът е публична общинска собственост, част от зелената система на СО), а при стриктно разясняване наличието на съответната забрана, респ. възможността при неспазването ѝ да бъде наложена санкция. Законов израз на този принцип представлява изискването по чл.168, ал.2 ЗДвП и чл.54, ал.1, б. «б» от НОДТСО възможността за налагане на ПАМ да бъде сигнализирана със съответните пътни знаци. Нещо повече - липсата на евентуално подобно задължение в подзаконовия нормативен акт (наредбата на СО) не освобождава собственика на пътя от спазване на законово задължение по чл.168, ал.2 ЗДвП, доколкото съгласно чл.15, ал.3 ЗНА приложение следва да намери нормативният акт от по-висока степен - в случая ЗДвП. При санкционните норми подзаконовите разпоредби не могат да установяват по-строги изисквания в сравнение с установените изисквания в закона. За идентичните случаи нормата на чл.171, т.5, б.»Б” ЗДвП предвижда, че за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат принудителни административни мерки: (по т.5) преместване на паркирано пътно превозно средство без знанието на неговия собственик, когато ППС е 1.паркирано в нарушение на правилата за движение на места, обозначени с неподвижен пътен знак, предупреждаващ за принудително преместване на паркирано превозно средство. Т.е. възможността за налагане на административна принуда чрез ПАМ задължително следва да е указана и сведена до знанието на субектите на забраната по подходящ начин, за да се изисква от тях спазване на съответната административна забрана. Неизпълнението от страна на ответника при налагане на оспорената ПАМ възможността за налагане на административната принуда да бъде указана по начина, посочен в нормативната уредба (чл.54, ал.1, б. «б» от НОДТСО и чл.168, ал.2 ЗДвП) я прави незаконосъобразна - наложена при неправилно приложение на материалния закон - отменително основание по чл.146, т.4 АПК.

Съдът намира, че в случая е налице и друго самостоятелно основание за отмяна на наложената ПАМ като незаконосъобразна по смисъла на чл.146, т.5 АПК. ПАМ са форма на изпълнителна дейност, чрез която се дава легален израз на държавната принуда, упражнявана в предвидените от закона случаи. По своята правна същност те са актове на държавно управление от категорията на

индивидуалните административни актове и следва да бъдат подчинени на принципа на законност, както по отношение на издаването им, така и по отношение на изпълнението им. Спазването на изискванията за законност при издаване на акта е гаранция за законосъобразността на самата мярка. Принудителните мерки трябва да бъдат прилагани само в изрично и точно изброени в закон или указ случаи, компетентният орган не може да ги налага произволно. Те трябва да са точно посочени в правната норма и да се прилагат по реда и начина, предвидени там, като издаването им трябва да е в съответствие с целта на закона, по който са предвидени (арг.: [чл. 22](#) и [чл. 23](#) ЗАНН). Самите материалноправни норми, с които се предвиждат такива мерки, подлежат на стриктно и ограничително тълкуване, доколкото визираните в хипотезиса им предпоставки са с изключителен характер и прилагането им засяга директно и безусловно, макар и временно, правната сфера на адресата. В този аспект е недопустимо прилагането на ПАМ на основание, което не е изрично уредено в закона, респ. при липса на всички нормативноустановени за това условия.

Целта на оспорената ПАМ изрично е посочена в разпоредбата на чл.54, ал.1, б. «б» от НОДТСО - за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения. В случая контролният орган не е разполагал с право на преценка, т.е. на оперативна самостоятелност, дали да наложи оспорената ПАМ. При констатираното административно нарушение на чл.28, ал.1, т.7 от НОДТСО, с цел неговото преустановяване и осигуряване на безопасността на движението, органът е разпоредил налагането на ПАМ по чл.54, ал.1, б. «б» от НОДТСО. Поради липса на оперативна самостоятелност в действията на органа съдът намира за неприложим в случая съдебният контрол за законосъобразност по чл.169 вр. чл.6 и чл.8, ал.2 АПК. Действително общоизвестни са случаите, при които при една и съща фактическа обстановка правоимащите контролни органи действат различно спрямо различни субекти. Т.е. както твърди жалбоподателката, в същия ден 24.04.2012г., както и в близките дни на същото място в [населено място] са били паркирани автомобили, които не са били преместени принудително. Съдът приема, че това обстоятелство не може да се тълкува като налагане на ПАМ в нарушение на целта на закона по смисъла на чл.146, т.5 АПК. От една страна извършването на идентични административни нарушения от други лица, не е основание за освобождаване от административна отговорност на жалбоподателката. Действително липсата на санкция спрямо други нарушители в идентична ситуация разколебава превантивната същност на мярката и чувството за справедливост при налагане на наказание, но не е основание за извършване на нарушение от тяхна страна, нито оневинява или оправдава поведението им. Макар въпросът да е от принципна важност, доколкото разколебава доверието на гражданите в ролята на контролните институции, а чрез това и в законосъобразното и безпристрастно прилагане на мярката, то наличието на други нарушители, спрямо които не е наложена ПАМ по чл.54, ал.1, б. «б» от НОДТСО не е основание за

незаконосъобразност по смисъла на чл.146, т.5 АПК.

По изложените съображения съдът приема, че оспорената ПАМ следва да бъде отменена като наложена при неправилно приложение на материалния закон по смисъла на чл.146, т.4 АПК. Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, I-во Административно отделение, 2 състав

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТМЕНЯ по жалба на Р. Л. К. от [населено място], [жк], [жилищен адрес] **принудителна административна мярка по чл.54, ал.1, б. «б» от НОДТСО**, разпоредена на 24.04.2012г. от старши инспектор П. З. от Столичен инспекторат на Столична община на 24.04.2012г. по отношение на МПС марка „П.“ с рег. [рег.номер на МПС] , паркирано в [населено място], на ъгъла [улица]и [улица].

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред ВАС на РБ.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: